

Kristian Dahls prosjekt Natt og Tåke har blitt realisert i to forskjellige gallerier, galleriet som tidligere gikk under navnet Galuzin og Unge Kunstneres Samfunn. De to galleriene fungerer som forskjellige rammeverk for Dahls utstillinger. Ex-Galuzin er et kunstnerinitiert galleri uten økonomisk støtte i ryggen, drevet av unge kunstnere som representerer en uavhengighet som kan være sårt nødvendig i kunstverden, mens UKS på sin side er et veletablert visningssted, samt en kunstnerorganisasjon som er støttet økonomisk av staten. Dette rammeverket frister til forskjellig lesning av de to delene av Dahls kunstprosjekt.

Natt som ble vist på ex-Galuzin fra forrige fredag til og med idag (søndag) kan på denne måten leses som noe mørkt og hemmelig som er koblet til mangel på opplysthet, mens Tåke som åpnet denne fredagen og varer til 21.01.2007 kan leses som et slags mellomlandskap mellom det mørke og usynlige og det opplyste, som rett og slett en tåkelegging. I forhold til galleriene er vel kanskje den uetablerte undergrunnen en lyssky virksomhet som undrar seg en offentlighet, mens den etablerte galleriverden er et tåkelandsskap som viser frem noe samtidig som det skjuler noe annet, som bakenforliggende strukturer for eksempel. Jeg skal ikke trekke dette noe lenger, men legge det forholdsvis åpent hvordan dette påvirker lesningen av de to utstillingene.

Tåke begynner, hvis man igjen skal lese utstillingen med en viss narrativitet i bakhodet, med et lysverk som minner en om korset som blinket utenfor ex-Galuzin, men her er det skrevet Hasj i blinkende bokstaver. Denne neonblinkende skriften minner igjen om Las Vegas og gir kanskje noen forhåpninger til hva slags virksomhet som befinner seg innenfor galleriets vegger. Dahls referanse er imidlertid rettet mot den virksomheten som befinner seg i området rundt UKS, nemlig kjøp og salg av cannabisprodukter. Ellers er det ikke så lang vei fra tittelen tåke til hasj, hasjen sløver og tåkelegger sinnet, og hvis man røker meget, også rommet man sitter i.

Innenfor møter man et plakativt verk som innsisterer på å Increase Public Spending. Dette blir et noe absurd utsagn på vei inn mot utstillingen. Skal det leses i forhold til inngangsverket, eller i forhold til kunstrommet vi er inne i? Slike plakater som denne, printet på vanlig papir slik at teksten og bokstavene blir delt opp av skillet fra arkene, finner vi flere av i utstillingen og de refererer til konseptkunsten og den politiske og kritiske virksomheten som konseptuelle kunstnere bedrev på 1960-tallet. Innholdet i tekstene er gjerne formulert som slagord, som Art becomes the enemy og God is a man. Disse plakaterne gjør det spesiet tydelig at Dahl jobber med forskjellige typer kunstreferanser og er i en kontinuerlig dialog med andre kunstneres praksis og kunstverk.

Også det bibelske elementet fra Natt er tilstede i Tåke, her er Judas hengt og Samson river ned tempelsøylene. Men alt i alt er det politiske budskapet i Tåke tydeligere enn i Natt. Her har han en video som på lignende vis som trommevideoen fra Natt problematiserer kapitalismen gjennom tekst som fader inn og ut over forskjellige videografiske bilder. I tillegg kunne man på åpningen være vitne til en performance (antagelig basert på nettopp trommevideoen fra Natt) hvor en tekst om bistand skrevet av Jonas Gahr Støre ble lest opp mellom trommesoloer.